

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1652-1663**

12. De Voto Pœnali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80586](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80586)

ex propriæ voluntatis consensu nasci debet: Ergo non alium quam ipsum vouentem obligat. Palud. in 4. d. 38. qu. 3. a. 1. Syluest. v. Forum. 1. q. 9. Sotus l. 7. qu. 2. a. 1. ad 5. Et fumi potest ex Pal. 65. Reddam tibi vota, que distinxerunt la-
bia mea. Hinc colligo, si Communitas (verbi gratia) alicuius pagi, votum edat quotannis peregrinationem instituendi, posterius eius non obligari ex vi voti, in quod non consenserunt; sed interdum ratione pacti, vel statuti, aut longæ consuetudinis obseruandi huiusmodi rem tanquam ex obligatione: dummodo approbatio Episcopi expressa vel tacita accedat. Colligo deinde, factum alienum voueri non posse, verbi gratia, alium ieiunatum, Religionem ingressum. Præterea teneri ipsummet vouentem votum implere, nec liberari, si per alium impleat. Quia vouens (vt suppono) factum proprium promittit: Ergo ad illud obligatur. At si quis votum suum implet implere non possit, non tenetur alium rogare, vel substituere, qui impleat, tamen si vouens, non absque culpa in huiusmodi impotentiam inciderit. Quia actus non se extendit ultra agentis intentionem: Vouentis autem intentio fuit se facturum, verbi gratia, oraturum, ieiunatum: Ergo si id præstare non potest, non tenetur aliud facere, puta, alterum rogare, & substituere. Cuncta hæc ex Vasquez, Sanch. Suarior, Syluest. D. Antonino, & aliis colligit Layman. lib. 4. tract. 4. cap. 3. num. 6.

Ad hæredes post aditam hæreditatem realium votorum obligatio transit. Quia hæres voluntariè adeundo, & acceptando hæreditatem defuncti, sicut comoda eius, & omnia iura acquirit: ita etiam onera, & debita, siue reales obligationes in se suscipit. Inter huiusmodi autem obligationes, est etiam votum reale, id est, promissio Deo facta alicuius rei in honorem ipsius præstandæ. Vota autem merè personalia defuncti non tenetur hæres implere. Quia hæres succedit defuncto, eiusque personam representat tantum in rebus commodis, siue iuribus pariter ac oneribus seu debitis. Hæredem. ff. de reg. iur. in 6. Non item in privilegiis, & obligationibus personalibus, id est, quæ personæ illius coherant. Excipio, nisi sponte se obligarit ad vota personalia defuncti exequenda. Vel nisi sub ea conditione hæres non necessarius sit institutus, vt talia vota exequatur. Ita Doctor. ad c. licet. de voto. Neque vota mixta hæres implere tenetur: nisi quod in his reale est, per se, & independentè à personali obligatione defunctus promittere intenderit. Id vero in dubio, & nisi ex rei promissæ natura coniectura capi possit, præsumi non debet. Palud. in 6. dist. 38. qu. 3. a. 3. conclus. 4. D. Antho-
nin. p. 2. tit. 1. cap. 2. §. 5. Syluest. v. Votum 2. qu. 11.

Ad huius autem intelligentiam non te latet, triplex esse votum, Reale, Personale, & Mixtum. Reale est promissio Deo facta alicuius rei dandæ, vel expendendæ à vouente, verbi gratia, elemosynæ largiendæ, Ecclesiæ erigendæ. Personale est promissio Deo facta alicuius actionis, functionis, seu officij præstandi à vouente: verbi gratia, castitatem seruandi, orandi, ieiunandi. Mixtum est, quod ex utroque participat: si quis Deo promittat non solum rem aliquam suam, sed etiam propriæ personæ offi-

cium, siue functionem: verbi gratia, se propriis manibus Templum extructurum; suis sumptibus peregrinaturum: contra Fidei hostes profecturum. Igitur in voto reali, personali, ac mixto attendi debet, quidnam principaliter promittere vouentis animus fuerit. Constat autem (vt vidimus) ad vouentis hæredem post aditam hæreditatem, transire votorum realium obligationem, non autem personalium. Addo, nec teneri vota, ac legata pia præstare ultra vires hæreditatis: imò neque cum diminutione legitimæ necessariis hæredibus debita. Vota denique mixta implere non teneri, nisi quod in eis reale est per se, ac independentè à personali obligatione, defunctus promittat.

CAPVT XII.

De Voto Pœnali.

VOTUM Pœnale dicitur, cum quis minimè affectus est ad rem, quam in pœnam vouet: sed ideo eam promittit, si crimen commiserit, & à crimine retrahatur. Hoc duobus modis accidit. Primum, si duplex votum edat, videlicet rem aliquam absolui e faciendi, vel omittendi, ad quam animus inclinatus est: si verò id non præstiterit, tum aliud ad quod animus inclinatus non est, tanquam in criminis pœnam, præstandi: verbi gratia, si voucas, te non fornicaturum, sin autem fornicationem gesseris, Religionem ingressum. Secundò, si sola pœna promittatur sub conditione si id, quod animus est præstare, præstitum non fuerit: verbi gratia, Voueo me elemosynam daturum, si lulero. Sanch. l. 8. de matrim. d. 10. num. 1. & l. 4. Sum. c. 2. n. 2. Azor. l. 11. c. 1. qu. 8. Ludou. Lop. p. 1. l. 1. stru. c. 44.

In voto verè pœnali, si res illa, quam vouens per se ac principaliter spectabat, impossibilis, vel Deo accepta non sit: tunc cadit etiam obligatio pœnæ. Quia vt accessoria promissa fuit: unde consequenter si res principalis præstanda non est, neque pœna locum habet. Exempli gratia, si aliquis vouit: Ni vindictam sumptero à tali inimico, vel si cum hoc homine, quo cum inimicitias gero, locutus, vel domum eius ingressus fuero, in pœnam ieiunabo, elemosynam impertiar: nulla est pœnæ subeundæ obligatio. Si obligatio voti validè emissi per dispensationem sublata fuit, tunc eo ipso cadit etiam obligatio pœnæ, licet de ea in dispensatione nulla facta fuerit mentio. Quia pœna habet ordinem ad transgressionem: At post dispensationem locum non habet transgressio voti: Ergo neque pœna. Quotiescumque aliquis ob ignorantiam, seu obliuionem, rem principalem perficere omisit, non tenetur pœnam præstare. Quia pœna locum non habet, vbi voluntaria transgressio non fuit. Laym. l. 4. tract. 4. c. 5. num. 1. & 3. citans alios.

Si quis vnicum votum ediderit, videlicet de pœna soluenda, si accidat in posterum, vt blasphemia, aut peccatum simile committatur: in primis examinanda est vouentis intentio, quæ plerum

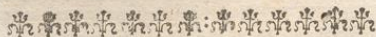
plurimumque esse debet, in perpetuum sibi interdicere peccandi facultatem sub proposita poenae, ita ut quotiescumque transgressio illa fiat, de prima vice, si et plerumque in illigenam si, toties quoties blasphemia committitur.

dicere peccandi facultatem sub proposita poenae, ita ut quotiescumque transgressio illa fiat, de prima vice, si et plerumque in illigenam si, toties quoties blasphemia committitur.

plurimumque esse debet, in perpetuum sibi interdicere peccandi facultatem sub proposita poenae, ita ut quotiescumque transgressio illa fiat, de prima vice, si et plerumque in illigenam si, toties quoties blasphemia committitur.

dicere peccandi facultatem sub proposita poenae, ita ut quotiescumque transgressio illa fiat, de prima vice, si et plerumque in illigenam si, toties quoties blasphemia committitur.

plurimumque esse debet, in perpetuum sibi interdicere peccandi facultatem sub proposita poenae, ita ut quotiescumque transgressio illa fiat, de prima vice, si et plerumque in illigenam si, toties quoties blasphemia committitur.

CAPVT XIII.

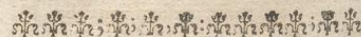
De Voto Conditionali.

VOTUM conditionatum dicitur id, ex quo obligatio oritur imperfecta, & suspensa: pendens nimirum a futuro even-
tu in conditionem appposito. Porro votum editum sub conditione euentus praeteriti, aut praeteriti, verbi gratia, si pater meus vixit, si pater meus mortuus est, non est proprie conditionatum, Quia statim parit absolutam obligationem, si posita conditio existat: vel nullam obligationem parit, si posita conditio non existat. Item a definitione voti conditionati excludo illa vota, quae non proprie praefatam continent conditionem: sed determinationem temporis, in quo votum debeat impleri: verbi gratia, Voveo, me Religionem ingressurum, si pater meus moriatur. Quia perinde est, ac si dicam: Quando pater morietur Quam ob rem absoluta nascitur obligatio, licet executionis dilatio aliqua concedatur. Sotus in 4. distincti. 19. qu. 2. artic. 1. Sanchez l. 4. Sum. cap. 23. num. 11. & l. 8. de matrim. d. 10. num. 4. Praeterea licet votum conditionatum non pariat statim perfectam obligationem: parit tamen imperfectam, & suspensam, quae, eueniente conditione, perficitur, & absoluitur. Quia qui vovit conditionate, servare tenetur propositum implendi voti, si conditio euenerit. Et non debet se interim, dum euentus conditionis speratur, inhabilem ad executionem voti reddere: verbi gratia, qui vovit se Religionem ingressurum, si pater ex India saluus redierit: is licet matrimonium inire non potest, licet pater longo tempore absit, donec de eius morte certior factus fuerit. Navar. l. 3. consil. conf. 15. de voto. Sanchez l. 4. c. 23. Ex-
cipio, nisi conditio ex libera vouentis voluntate pendeat: tunc enim euentum illius vouens expectare non tenetur: verbi gratia, vovit quis si luserit intra annum, se Religionem ingressurum: vel si Religionem aliquam ingressurus fuerit, Carthusianum fore: utroque casu, nullo expectato euentu, ad nuptias liberè accedere potest. Sanchez citato cap. 22. num. 12.

Demum votum conditionatum interdum accipitur latè, ut comprehendat etiam votum peccinale. Interdum vero strictè, ac proprie, quae est promissio alicuius rei praestandae sub para conditione alicuius futuri euentus contingentis, non in criminis poenam: & de hoc voto ex instituto sermo est in praesenti.

Si per vouentem stat, quominus conditio impleatur, si conditio nulla lege praeccepta pendeat ex libera vouentis voluntate, non peccat, licet eam enitet ob hanc solum causam, ne voti contrahat obligationem: verbi gratia, Vovuit quis eleemosynam se largiturum, si iuraverit, si luserit: non peccabit, etsi ideo à iuramento, seu ludo abstineat, ne voto obligetur. Suar. lib. 4. de voto, cap. 17. assert. 1. Sanchez lib. 4. Sum. cap. 23. qu. vlt. Quia cum vouens adhuc liber sit à voto, poterit eius obligationem subterfugere, vel impedire quocunque modo non illicito: Atqui licitum ei est non iurare, non ludere. Loquor autem de conditione, quae nulla lege praeccepta est: & suppono, vouentem noluisse se obligare ad conditionem implendam: verbi gratia, ad ludendum: sed solum ad rem praestandam, si conditio ex libera sua voluntate pendens, impleta fuerit. Laym. l. 4. r. 4. c. 6. m. 1.

Conditio haec: Si pater placuerit, Religio-
nem, verbi gratia, ingrediar, quoniam modo censeri debeat impleta, vel non? Certè si pater, re cognita, voto, primò consentiat, censetur in plecta conditio, & obligatio, quae non tollitur, quomodo pater postea dissentiat. Laym. l. b. 4. tract. 4. cap. 6. num. 1. At si pater, re cognita, prius dissentiat, deficit conditio, & obligatio: etsi postea consentiat. Sotus in 4. distincti. 19. qu. 2. artic. 3. Sylvest. v. Matrimonium, qu. 4. disto 3. Azor. lib. 1. cap. 15. qu. 9. Navar. Sum. cap. 22. num. 61. Veracr. p. 1. specul. artic. 19. Si autem pater nec consensum, nec dissentium exprimat, ad alia signa, & coniecturam attendendum est. Quia in quibusdam personis, consideratis circumstantiis, taciturnitas significat maiorem animi indignè ferentis: in aliis vero tacitum consensum, vel saltem non repugnanti voluntatem. Sylvest. vbi f. disto 4. Navar. citato numero 61. Porro si pater expresse dicat, se quidem non contradicere, nec dissuadere: verum nec suadere, aut probatum consensum dare velle: tunc censeri debet conditio impleta, nisi constet, aliam fuisse mentem vouentis. Sanchez inibi. Sylvest. & Veracr. Anton. Aucus lib. 5. institut. titulo 11. num. 54.

CAPVT XIV.

De personis, quae possunt vovere.

MNIS homo viator tam pubes, quam impubes postea quam rationis usus sufficiens ad voti naturam discernendam, fuerit assecutus, vovendi libè vovere potest, nisi aliunde sit impeditus. D. Thom. 2. 2. quæst. 88. artic. 9. & Doctores communiter. Vnde vota ante septimum ætatis annum